



REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2021. JANUÁR

"Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét!

Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!" (Zsolt 103, 1-2)

A TARTALOMBÓL:

Interjú

**Szenn Péterrel a
Horvátországi
Református
Keresztyén
Kálvini Egyház
püspökével**



**A TARTALOMBÓL:
Nagybecskerek -
A meghallgatás évei...**

Hogyan növekedhetünk a hitben?

Bibliolvasás: A bibliolvasás olyan, mint a mindennapi kenyér. Rendszeres bibliolvasás nélkül elsorvad a hitünk, meglazul az Istennel való közösségünk. A naponkénti bibliolvasásban nyújt segítséget a Házi Áhitat.

Imádság: Az imádság beszélgetés a mennyi Atyával, ami közel visz Istenhez, és közel hozza őt hozzánk. Kéréseinket elé vihetjük, bűneinket megvallhatjuk, hálánkat kifejezhetjük, magasztalhatjuk Istent, és könyöröghetünk másokért.

Közösség: A hívők testvéri összetartozása, a közös imádság, igehallgatás és éneklés, egymás testvéri intése, egymás terheinek hordozása nélkülözhetetlen a lelki növekedéshez. Járjunk a gyülekezetbe, és tegyük mások számára is vonzóvá a gyülekezeti életet!

Szolgálat: A szolgálat Isten iránti hálánk kifejezése és a szeretet megélése. Lehet egy segítő cselekedet, bizonyágtétel arról, amit Isten velünk tett, vagy adakozás.

(forrás: *Reformátusok falinaptára, Kálvin János Kiadó*)

NAPONKÉNTI IMÁDSÁGAINK AJÁNLOTT TÉMÁI

VASÁRNAP – Isten ígéje. Adjunk hálát a nyugalom napjáért! Dicsőítsük Jézust feltámadásáért! Könyörödjünk az evangélium terjedéséért, az istentisztelet áldásáért, hogy az Úr szaporítsa a gyülekezetet az üdvözülőkkel, s munkálkodjék bennük is ígéjével!

HÉTFŐ – A munka. Köszönjük meg, hogy van munkánk, és munkaképesek vagyunk! Könyörödjünk a munkanélküliekért, s a munkanélküliség megszűnéséért, munkánk eredményességéért, s azokért, akik már nem tudnak dolgozni!

KEDD – Házasság, család. Adjunk hálát Isten teremtési rendjéért! Könyörödjünk, hogy minél többen hittel kössenek házasságot, merjék vállalni egymást, tartsanak ki egymás mellett, vállaljanak több gyermeket! Könyörödjünk a sokgyermekes családokért! Kérjük Istent, hogy készítsen meghitt beszélgetéseket házastársunkkal!

SZERDA – Gyermekünk, ifjúságunk. Kérjük Istent, hogy adjon vágyat a szívükbe az ige után, adjon nekik erőt ellenállni a kísértéseknek! Valljuk meg, hogy mi, felnőttek sokszor elhanyagoltuk és megbotránkoztattuk őket! Könyörödjünk, hogy egyházi iskoláinkban evangéliumi szellem uralkodjék!

CSÜTÖRTÖK – Népünk és világunk. Könyörödjünk a világ békeességéért, éhezőkért, elnyomottakért.

Imádkozzunk népünk kenyéréért, lelki ébredéséért, a határon túl élő testvéreinkért, s az ország vezetőiért, hogy legyenek eszközé Istén kezében, hogy „nyugodt és csendes életet éljünk, teljes istenfélelemben és tisztességben” (1Tim 2,2)!

PÉNTEK – A szenvedők. Valljuk meg bűnbánattal, hogy minden nyomorúságnak magunk vagyunk az oka, mert elhagytuk Istent! Köszönjük meg, hogy Isten még a próbákat is javunkra tudja fordítani! Hozzuk elé a betegeket, gyászolókat, árvákat, elesetteket, a szeretetotthonok lakóit és szolgálattevőit, diakónusait!

SZOMBAT – A misszió. Könyörödjünk a misszióban szolgálókért, a hitük miatt veszélyben élőkért, lelkipásztorokért, teológiai hallgatókért, bizonyágtévő keresztyénekért. Kérjük az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásba, s mutassa meg nekünk is, mi a feladatunk gyülekezetünkben, környezetünkben!

Cseri Kálmán (†)



TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
HÁZI ÁHITAT.....	4
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	11
Bácsfeketehegy.....	11
Nagybecskerek.....	12
Szabadka.....	13
Maradék.....	14
Magyarok imádsága: a Himnusz.....	15
INTERJÚ.....	16

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966) - - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Vezess Jézusunk, s véled indulunk

„Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.” (Máté 2,10-12)

Kedves Testvéreim!

Egy új esztendő veszi kezdetét. Új naptárak kerülnek a falra, új határidőnaplók az íróasztalokra. Új terveket készítünk. Új vágyak, elhatározások fogalmazódnak meg bennünk, ami valahogy most egészen más, mint lenni szokott. A tavalyi esztendő megpróbáltatása, a koronavírus járványhelyzete megtanított bennünket arra a nagy igazságra, hogy ember tervez, Isten végez. Megtanított bennünket arra, hogy a legfontosabb és a legértékesebb az életünk. Átértékelődtek életünk eseményei. Ha figyelembe vesszük a körülményeinket, akkor azt hiszem, hogy sokan most már óvatosan fogalmazznak és elképzeléseikhez hozzáteszik fohászként: ha az Úr akarja és élünk...

Félünk és féltünk... Féltjük szeretteinket és mivel az élet Isten ajándéka, ezért jó, ha annak a kezébe tesszük életünket és szeretteink életét, aki ajándékozta azt, hiszen ott van igazán jó helyen. Ez adhat békességet nyugtalan szíveinknek. Ez adhat reménységet, hogy Ő lesz, aki vezet bennünket ebben az esztendőben is, hiszen megígérte, hogy velünk lesz minden napon, a világ végezetéig. Legyen hát fohászunk a jól ismert énekünk: Vezess Jézusunk, s véled indulunk!

Hogy induljunk el ebbe az esztendőbe? Úgy, hogy figyelünk minden napon a jó Pásztor hangjára! Engedjük, hogy naponta vezessen drága igéje által.

A jól ismert bibliai történet is erre tanít bennünket.

Január 6-át a háromkirályok napjának is nevezik, mert úgy tartják, hogy ezen a napon 3 napkeleti király jött el hódolatukat kifejezni a világ Megváltója előtt. A Szentírásban azonban nincs szó királyokról, csak bölcsekről.

A napkeleti bölcsek történetének a befejező mondata nagy örömhírt rejt magában, mely csodálatos biztatást és új évi programot ad a számunkra.

Az örömhír így szól: Isten megőrzi azokat, akik bíznak benne attól, hogy gyilkos kezekben váljanak eszközzé mások halálára, és Ő veszi kezébe őket, s az Ő kezében lesznek eszközökké mások életének a gazdagítására.

Ezek a tudósok mit sem sejtve kopogtattak be Jeruzsálemben Heródes palotájába és kérdezték: hol van a zsidók királya, aki most született? Nem tudták, hogy Heródes betegesen féltékeny uralkodó volt, és kíméletlenül elpusztított mindenkit, akiben vetélytársat sejtethetett. Heródes álnok módon arra kérte a jóhiszemű bölcseket: **„Menjetek el, szereztek pontos értesüléseket a gyermekről, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!”**

A bölcsek elmentek Betlehembe, megtalálták a kis Jézust, hódoltak előtte, átadták az ajándékaikat, és mint becsületes emberek, a király kérésének eleget akartak tenni, és vissza akartak menni hozzá, hogy tájékoztassák őt. De Isten közbeszólt: **„Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.”**

Milyen jó, hogy hallgattak az Úr szavára! A földi királyoknak nagy hatalma van, de fölöttük is úr a Mindenható Isten!

A bölcsek története csodálatos biztatást ad a számunkra ennek az új évnek a kezdetén, hiszen gyönyörűen mutatja, hogy nem az ő ügyességük, nem a tapasztalatuk, nem a szimatuk mentette meg őket a bajtól. Az az Isten mentette meg őket, aki elindította őket erre az útra, akinek terve volt velük. Nekik az volt a dolguk, hogy figyeljenek rá, és amikor szól hozzájuk, amikor kijelentést kapnak, akkor legyenek készek engedelmeskedni annak. Így kell nekünk is mindig Őreá hallgatnunk, az Ő vezetését kérni, minden körülmények között, hogy jó irányba haladjon az életünk. Benne bízva nem kérdésként fog ajkunkról elhangzani a jól ismert ének szava: vezetsz majd Jézusunk? Hanem fohász lesz, szívből fakadó kérdés: Vezess Jézusunk, s véled indulunk! Vele induljunk, vele járjunk, s mondjuk el másoknak is milyen jó, ha Őt követve járunk életünk útján, mert ha így teszünk – békés és boldog lesz nem csak a 2021-es évünk, hanem egész életünk! Ámen

Csányi Erzsébet,
lelkipásztor





Bibliaolvasó kalauz

2021. Január

1
PÉNTEK•
ÚJÉV•
FRUZZSINA

Jn 3,11–21

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (16). Úgy – egy rövid szó egy fontos mondatban. A miként és a hogyan viszonyító szava. Használjuk naponta, megalkotjuk vele a véleményünket is: igen, az pont úgy jó! De hogyan is? Leírható és elmondható? Vélemény, idea, elképzelés, viszonyítás, fogalmazódik meg János evangéliumának egy tömör mondatában, az evangéliumok evangéliumában? Igen, de nem úgy, ahogy mi, emberek azt tesszük és elvárjuk. Rövid, tömör megfogalmazás ez arról, hogy az Isten szeretete cselekvő. Veled és velem kapcsolatban áll. Úgy gondolkodik felőled, úgy tesz, hogy ad, csak úgy adja a Fiát. Érted! Érted? Ez a cselekvő szeretet határozza meg az ember életének értékét. Isten szemében, teremtő és újjáteremtő rendjében helyed van. Isten hűséges maradt a teremtéséhez a kezdettől mindmáig. Szereti ezt a világot és benne téged, méghozzá úgy, olyannyira, hogy érted cselekszik. Úgy, hogy helyreálljon vele a kapcsolatod. Úgy, hogy új – örök életre szóló lehetőséggel ajándékozz meg. Úgy, hogy ígérete van számodra. Az életed nem vész el, és ha rajta múlik, nem is vész el, mert ő úgy tekint rád, mint megváltott gyermekére Fiában, Jézus Krisztusban. Nemcsak ma, az év első napján, az új évtized küszöbén, hanem születésedtől fogva haláloed pillanatáig úgy ölel körül atyai szeretetével, úgy emel magához, hogy azt tömörebben már nem is lehet elmondani, mint ebben a szóban: úgy.

Ám 1

2
SZOMBAT•
ÁBEL

Jn 3,22–30

„Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem” (30). Pedig – Keresztelő János Jézushoz viszonyítja magát, amikor ezt a szót használja. Gyakorlatilag antikarriert tervez. János terveiben megváltoznak az irányvonalak: az előre a hátra, a fel a le. Mi nem így tervezünk. Év elején különösen nem. Terveink messzehatóak: a fejlődés, a növekedés, a gyarapodás, az előrelépés foglalkoztat bennünket. Újévi terveink mind-mind erről szólnak. Jézushoz viszonyítva azonban minden másképp értelmezendő. Ha ő a kiindulási alap, akkor a növekedés, gyarapodás, előrelépés irányvonala megváltozik. Az ő megjelenése az életben arra hív, hogy őhöz viszonyítva találjam meg a helyem, mérjem fel, ki is vagyok, mennyit érek, mit tudok, mire vagyok képes. Őhöz viszonyítva én önmagamban: kevés vagyok. Isten ítélőszéke előtt azonban nem én vagyok a fontos, hanem ő. Ő neki, hatalmának, szeretetének, kegyelmének, az általa bennem megszülető új embernek növekednie kell az életben, értelem szerűen nekem, óemberemnek, gyarló, önző, törtető énemnek, az „egómnak” pedig kisebbé lennie. Ó, bárcsak követné életünket napról napra ez a jánosi terv, lenne napi imádságunkká: Növekedj, Uram, napról napra életben, nekem pedig kisebbé kell lennem: általad... Ebben segíts, Uram!

Ám 2

- 3
VASÁRNAP•
BENJÁMIN,
GENOVÉVA
- Jn 3,31–36**
- „**Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet...**” (36). Hinni a Fiúban ezt jelenti: részesedni az életben, a soha el nem múló, örök életben. A „nem engedelmeskedik” a „hit” ellentétéként áll itt. A Fiúval szemben tanúsított engedetlenség következménye az ítélet, az Isten haragja alatt szenvedő élet. Boldog az az ember, aki hisz, s így az Életet választja.
Ám 3
- Imádkozzunk** azért, hogy az új esztendőben megújult testi-lelki erővel tudjunk Isten dicsőségére élni a hétköznapiakban is, hitelesen téve bizonyosságot a mi Urunkról szavainkkal és tetteinkkel.
- 4
HÉTFŐ•
LEONA,
TITUSZ,
RUTH
- Jn 4,1–10**
- „**Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál...**” (6). Ez a fáradtság emberi természetéből adódik. Jézus valóságos ember volt, s így érthette meg emberi létünk minden kihívását, lelkünk dilemmái így váltak előtte természetessé, kísértéseink súlya így terhelődhetett rá. Tudta, mit jelent testileg-lelkileg elfáradni, tudta, mit jelent a betegség, mit jelent a halál hatalmával szembesülni. Emberré lett érettünk, hogy megválthasson és kimenthessen minket embervoltunk mindenféle mélységéből.
Ám 4
- 5
KEDD•
SIMON
- Jn 4,11–18**
- „**Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzó víz forrásává lesz benne**” (13–14). A világ minden forrása csak egy kevés időre szünteti meg az ember szomjúságát, de az élő víz, amelyet Jézus ad, örök életre szól. Az élő víz az Istentől eredő tanítást, szeretetet, hűséget és kegyelmet jelenti. Vágyakozz az örök élet vizére, és hallgass ma is a hívó szóra: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” (Jn 7,37–38).
Ám 5
- 6
SZERDA•
VÍZKERESZT•
BOLDIZSÁR
- Jn 4,19–26**
- „**Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk**” (24). Istent helyesen imádni ezt jelenti: Jézusban felismerni az igaz Istent. Ez kizárólag a Lélek által lehetséges, aki részesít bennünket az Igazság megismerésében. Isten imádata nincs helyhez kötve. „Lélekben és igazságban” – ez az új feltétel sem a szent helyről, sem a szent időről, sem a szent rendről nem tud, mert nem ez a lényeges, hanem az, akit imádunk, és hogy őt úgy imádjuk, ahogyan a Fiú kijelentette. „Lélekben és igazságban” – ami nem emberi erőfeszítés, hanem Jézus Krisztusban és általa jön létre.
Ám 6
- 7
CSÜTÖRTÖK•
ATTILA,
RAMÓNA
- Jn 4,27–30**
- „**Az asszony pedig otthagyta korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek**” (28). Aki Krisztust megtalálja, az nem tarthatja örömét magában, mert azt meg kell osztani másokkal. Más dolog valamiről hallani, vagy valamit személyesen megtapasztalni. Magával ragadó erő abban a bizonyoságtételben van, amely a személyes megtapasztaláson nyugszik, ebből a személyes élményből táplálkozik. Ha meg akarok valakit nyerni az ő ügyének, el kell mondanom, hogy Jézus velem mit tett, és mit jelent ő az én életemben. Menj, és cselekedj így!
Ám 7

- 8
PÉNTEK•
GYÖNGYVÉR **Jn 4,31–38**
„Az én eledelem az, hogy teljesítem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját” (34). Az Atyának való engedelmesség az a titokzatos eledel, amely őt igazán élteti. Jézus mindig azt cselekedte, amit Isten akart. Isten akarata volt az, hogy a szomjazó asszony az élet vizét elfogadja. Milyen jó lenne, ha a mi életünkben is az Atya megbízásából végzett munka nem teher, nem csupán kötelesség, hanem eledel, mindennapi kenyér lenne. Ma is ezzel táplálkozz!
Ám 8
- 9
SZOMBAT•
MARCELL **Jn 4,39–42**
„Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője” (42). Ma is a Jézussal való személyes találkozás az alapja az igaz hitnek. Amikor – Igéje és Lelke által – találkozunk vele, akkor megnyílik a szemünk arra, hogy meglássuk: „...valóban ő a világ üdvözítője”. Nem csupán egy emberé, egy csoporté, egy népé vagy nemzeté, hanem az egész világé. Az asszony lelkes szavai megragadták a város lakóit, és vonzóvá tették számukra Jézust. Mi vajon hogyan teszünk bizonyosságot róla?
Ám 9
- 10
VASÁRNAP•
MELÁNIA **Jn 4,43–45**
A jeruzsálemi templomtisztítás egyértelművé tette, hogy igenis támadhat próféta Galileából, s ennek legerősebb bizonyítéka az, hogy még azok a galileaiak is hittek Jézusban, akik között felnőtt. A templomtisztítás üzenete az volt, hogy a bűnbocsánatra nem a rítusok, hanem a Jézus halálában és feltámadásában való hit vezet el. Erre a három napra (Jn 2,19) épül az „új templom épülete”, erre a nagypéntek és húsvét közötti három napra épül az új hit is. Erre a három napra épül a te hited is?
Abd 1
- Imádkozzunk** azért, hogy minél többen jussanak a Jézus Krisztusba vetett hitre.
- 11
HÉTFŐ•
ÁGOTA **Jn 4,46–54**
Jelek történnek a szemünk láttára. Az egyik szempár hisz, a másik nem. Az egyik azt mondja: csoda, Isten hatalmas. A másik azt mondja: véletlen. Vajon miért e kettőség? A kapernaumi tisztviselő példája azt mutatja, hogy a szem nem elegendő, a fülekre van szükség, ha valódi hitről van szó. „**Hitt az ember a szónak...**” (50). Aki hisz Jézus szavának, az előbb-utóbb látni is kezd: Isten hatalmas erejének munkáit az életében.
Mik 1
- 12
KEDD•
ERNŐ,
TATJÁNA **Jn 5,1–9**
Betesda: az irgalmasság háza. Isten irgalmasságának háza. A versenyre kényszerített betegek között ott van egy, akinek nincs esélye a győzelemre. Ő nem léphet elsőként a vízbe. Soha. Ezt mindenki tudta róla, ahogy azt is, hogy ő nem gyógyulhat. Isten azonban mást is tudott. Legyen bármilyen hosszú is a magánnyal és betegséggel töltött idő, mindig van lehetőség a gyógyulásra és a kapcsolatra, ha Isten irgalmassága, maga Jézus Krisztus lép oda hozzád. Ragadd meg ezt a lehetőséget!
Mik 2
- 13
SZERDA•
VERONIKA,
VERA **Jn 5,10–18**
„Az én Atyám...” (17). Halált vagy életet érdemlő szavak ezek? A Jézus elleni vádiratban ezek a szavak is ott szerepeltek: „...egyenlővé tette magát Istennel” (18).

S milyen drága áldozat lehet ez számunkra, hiszen Jézus haláláért és feltámadásáért mondhatjuk mi is: az én Atyám. Adja Isten, hogy ne csak lehetőség, de valóság legyen ez nekünk. Legyenek ezek az élet szavai ajkunkon: „az én Atyám”.

Mik 3

14 **Jn 5,19–23**
CSÜTÖRTÖK• A Fiú ugyanazt cselekszi, mint az Atya. Ennek következménye, hogy a Fiú ugyanazt a tiszteletet bírja, mint az Atya. Nem lehet különbséget tenni. Mert aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem. Az Atya önmagát a Fiúban fedte fel. A tökéletes szeretet jele ez rájuk nézve, a tökéletes kegyelem jele ránk, emberekre nézve.

Mik 4

15 **Jn 5,24–30**
PÉNTEK• János evangélista sokszor használja azt a szót, hogy „most”. Ez a jelen idő a mindenkori jelen nagy lehetőségéről beszél. Éppen itt és most van arra lehetőség, hogy meghalld Isten szavát, hogy a halálból élet támadjon, hogy a behatároltságból örök élet legyen. Aki hallja Isten Fiának a hangját, az kezd el élni. Aki hisz Jézus Krisztus igéjében, az már most az örök életben van. Kérd őt, az Urat, hogy hallhasd őt és az ő igéjét minden egyes napon, hogy élhess – örökké.

Mik 5

16 **Jn 5,31–36**
SZOMBAT• Jézus azért tett mindent és azért mondott mindent, **„...hogy ti üdvözüljétek”** (34). Nem lenne szabad ezt elfelejtenünk: Isten végső célja, hogy Fia által ezt a világot üdvözítse. Ennek bizonyosságát pedig egyedül Isten tudja megadni a szívekbe. Tehát az üdvösség és a bizonyosság is Isten munkájának eredménye az ember szívében. Lehet annál megnyugtatóbb és békésebb állapot, mint amikor valakinek üdvbizonyossága van? Kérd az Urat, hogy ajándékozzon meg ezzel téged is, vagy pedig adj érte hálát, hogy ezt már te is megkaphattad.

Mik 6

17 **Jn 5,37–47**
VASÁRNAP• **„...azok rólam tesznek bizonyosságot...”** (39). Mi a magunk dicsőségét keressük még a Bibliával való foglalatosságunkban is, mert mi mindig önmagunkról teszünk bizonyosságot, egymástól fogadunk el dicsőséget, és a magunk nevében jövünk (42–44). Mi az Írásokból rendszert alkotva fixáljuk a tant, és ahhoz kötjük az örök életet (39). Urunk erre határozottan nemet mond, hiszen az Írások mindenben öröla és üdvözítő szándékáról tesznek bizonyosságot (34). Nem létezik másfajta keresztyén írásmagyarázat, csak a „krisztocentrikus”.

Mik 7,1–6

Imádkozzunk: Csodálatos a mi szemek előtt hűséged és irgalmad, mennyei Atyánk! Benned bízunk és reménykedünk.

18 **Jn 6,1–15**
HÉTFŐ• **„...el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék...”** (15). A régi „királyt” mindig megunjuk, mert előbb-utóbb csalódunk benne. Jön egy új „király”, akit eleinte felruházunk álmainkkal és minden várankozásunkkal, mert majd megoldja a „kenyérgondjainkat”, és mindenkinek a legboldogabb életet biztosítja. El is hisszük, hogy ebben a világban ez lehetséges. Jézus visszavonul, amikor ilyen kenyérkirállyá

akarják tenni őt. Az ötezer ember megvendéglése egy messiási jel volt: ebben a világban csak ővele kezdődhet el valami jobb. Ez a bűnös világ megváltásra szorul, vagyis itt soha nem lesz igazság. A Megváltó majd „odaát” érvényesíti maradéktalanul üdvösséges igazságát és rendjét.

Mik 7,7–20

19
KEDD•
SÁRA,
MÁRIÓ

Jn 6,16–21

„**Én vagyok, ne féljete!**” (20). Életünk „hajózására” emlékeztethet ez a történet. Nem az a csoda, hogy Jézus a tengeren jár, hanem az, hogy tud tanítványai félelméről, akik nélküle indultak útnak, és mégsem hagyja őket magukra, hanem közeledve hozzájuk, biztatóan szólítja meg őket. A tengeren járás csodája „csak” annyit hivatott bizonyítani, hogy kicsoda az a Jézus, aki itt szól. Ő a megváltó Úr, akinek szava teremt és újjáteremt, így a félelmeket is elveszi, biztos partra vezet.

Hab 1

20
SZERDA•
FÁBIÁN,
SEBESTYÉN

Jn 6,22–27

„**Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért...**” (27). Vegyük komolyan a Jézustól kapott földi életünket, feladatunkat, de ne tulajdonítsunk annak a kelleténél nagyobb fontosságot. Porszem az életünk, jelentéktelen. Urunk azonban számon tartja népét, és benne a mi életünket is. Csak az marad meg az itteniből is az örök életre, amit Isten dicsőségére, Jézus Krisztus követésében tettünk. Mi pedig mennyi hiábavaló dologért fáradozunk...

Hab 2

21
CSÜTÖRTÖK•
ÁGNES

Jn 6,28–34

„**Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk?**” (28). Fontos kérdés ez, de nem a legfontosabb kérdés. Akinek ugyanis ez a legfontosabb, az észre sem veszi, hogy keresztyénként is képmutató életet él. Az Istennek tetsző élet: higgyünk Jézus Krisztusban mint Isten küldöttében, Isten Fiában, Megváltóban. Csak ebből a hitből következhet az Istennek tetsző élet, amely minden tökéletlensége ellenére is hiteles élet, az Úr megtartó kegyelmére mutatva.

Hab 3

22
PÉNTEK•
VINCE,
ARTÚR

Jn 6,35–40

„**...aki énhozzám jön, nem éhez meg...**” (35). Őszinték leszünk, Urunk, de őszinteségünket imádságként fogalmazzuk meg. Éhesek és szomjasak vagyunk, sokszor szó szerint, még többször átvitt értelemben. Hálával magasztalunk azért, amiért a te akaratod az, hogy nekünk örök életünk legyen, és az örök élet konkrét valóság, vagyis feltámadás (38–40). Áldott légy, Urunk, azért, hogy hihetünk tebenned (37). Ez a hit is a te ajándékod.

Zak 1

23
SZOMBAT•
RAJMUND,
ZELMA,
EMERENCIA

Jn 6,41–51

„**...zúgolódni kezdtek ellene...**” (41). Sok zúgolódást hallunk. Tényleg sok minden nem jó. A zúgolódónak azonban soha semmi nem lesz jó, még ha „tótágast” áll is a másik. Minden zúgolódásban van valami „istentelen”, örök lázadás a megváltás és a Megváltó ellen. Akinek az Úr Jézus Krisztus a Megváltója, annak mindig van miért hálát adnia, ezért soha nem zúgolódik. Persze észreveszi, és tevékeny szeretettel javítja azt, ami a saját helyén nem az Isten akarata szerint való, azaz nem jó.

Zak 2

24
VASÁRNAP• TIMÓT

Jn 6,52–59

„**Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van...**” (54). Amint a kenyér a földi életre, úgy Jézus az örök életre táplál bennünket. Jézus a kereszthalálára irányítja a figyelmedet: testét és vérét adta, hogy bocsánatot kaphass, és a kárhozattól örök életre juss. Nem elég a kenyér összetételét ismerni, enni kell ahhoz, hogy tápláljon. Nem elég csupán tudnod az igazságot Jézusról, be kell fogadnod őt: rábízni magad arra, amit érted tett, élni vele – vele élni. Van már így örök életed?
Zak 3

Imádkozzunk a krónikus betegségekben szenvedőkért!

25
HÉTFŐ• PÁL

Jn 6,60–65

„**Kemény beszéd ez: ki hallgathatja őt?**” (60). Jézus szavai nem durvák, mégis keményen ütköznek a mi bűn miatt eltorzult gondolatainkkal és életvitelünkkel. Amikor Bibliát olvasol, hallod ezt a kemény beszédet? Ha mindig csak azt hallod, ami jóváhagyja gondolataidat és tetteidet, valószínűleg nem az élő, hanem a saját felfogásodhoz „szelídített” Jézusban hiszel. Ne engedd el a füled mellett a kemény beszédet! Ne ütközz meg rajta! Engedj neki, és élni fogsz!
Zak 4

26
KEDD• VANDA, PULA

Jn 6,66–71

Megfogalmaztad már, hogy miért és meddig maradsz Jézus mellett? Uram, nem vagyok mindig sikeres, és te nem mindig azt mondod, amit hallani szeretnék, az életem pedig nem egészen az elképzeléseim szerint alakul; erőfeszítésbe kerül követni téged, vannak bukásaim, és olyankor nagyon szégyellem magam; nem ünnepelek a hitemért, sőt néha egyenesen lenéznek, de mindezek ellenére is melletted van a helyem! „**Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad**” (68).
Zak 5

27
SZERDA• ANGELIKA, ANGYALKA

Jn 7,1–13

Jézus nem bízik a közvéleményben, nem keresi a népszerűséget, de nem is húzódik vissza a nyilvánosság elől, hanem Atyja akaratához igazodik: „**...az én időm még nem jött el**” (8). Testvérei tanácsára, a népszerűségért nem megy Jeruzsálembe, de megy Atyja indítására. Amikor pedig eljön az ő ideje, a Golgota „nyilvánossága” előtt megszégyenítve a te életedet váltja meg. A népszerűséget keresed, visszahúzódasz, vagy hűséggel vele maradsz titkon és a nyilvánosság előtt is?
Zak 6

28
CSÜTÖRTÖK• KÁROLY, KAROLA

Jn 7,14–24

„**Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e...**” (17). Jézus szerint az igazság felismerése nem a logikádon vagy a képzettségeden fordul meg, hanem a szíved készségén. Ha becsületes vagy Isten előtt, és eldőlt benned, hogy őt akarod követni kifogások nélkül, akkor ő meg fogja neked mutatni akaratát. Kész vagy-e rá? A kérdés talán nehéz, de nem bonyolult.
Zak 7

29
PÉNTEK• ADÉL

Jn 7,25–30

„**Csakhogy róla tudjuk, honnan való...**” (27). Jézus földi származása alapján nem fér bele kortársai messiásról alkotott képébe. Miközben azt gondolják, mindent tudnak, mennyei származása, Atyjával való kapcsolata rejtve van előttük, így a világos jelek

ellenére sem ismerik fel a valóságot. Vigyázz, nehogy felszínes, világi gondolkozásod miatt elmenj Jézus valósága mellett!

Zak 8

30 SZOMBAT• MARTINA, GERDA **Jn 7,31–36**
„Hová akar menni, hogy nem találjuk meg?” (35). Jézus kereszthaláláról, feltámadásáról és Atyához meneteléről beszél, ellenfelei pedig földrajzi kategóriában gondolkoznak, ezért nem értik meg őt: két malomban örölnek. Bibliát olvasva, ígehirdetést hallgatva te „egy malomban örölsz” Jézussal? Valóban azt érted, amit ő akar mondani neked? Nyisd meg a szíved előtte, és kérd Szentlelke világosságát!

Zak 9

31 VASÁRNAP• MARCELLA **Jn 7,37–39**
 Legmegrendítőbb, legmagasztosabb élményeim, amelyekre nincs semmiféle emberi magyarázat: írástudatlan cigányemberek magyarázzák az igét, Tibet hegyei között senyvedő gyógyult leprabetegek bizonyosságot tesznek Jézusról, börtönbüntetésüket töltő bűnözők kristálytisztán evangélizálnak. A Szentlélek valóságos, kézzelfogható, belső munkája! Tiszta, élő forrás, melyet Isten ingyen, készséggel ad mindenkinek, bárkinek, aki csak egy kicsit is szomjazik rá és hittel kéri!

Zak 10

Imádkozzunk! Köszönjük, Úr Jézus, hogy te világosságul jössz ma is közénk. Ahol téged befogadnak, ott szünni kezd a sötétség! Könyörülj rajtunk, hogy a te örökkévaló világosságod megtisztítson.



RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2021. január 24 - én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.



A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: **www.reformatusok.rs**

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

BÁCSFEKETEHEGY

Kép vagy keret?



Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

Karácsonyi történet a bácsfeketehegyi vasárnapi iskolában

Örömünkre szolgált, hogy a karácsonyi történetet még a vasárnapi iskola közösségében tudtuk feldolgozni Bácsfeketehegyen. Igaz, advent első vasárnapján, hiszen a korlátozások már érvényben voltak, és nem tudtuk meddig lehet gyülekezni. Több, mint 50 gyermek vett részt az alkalmon, pár gyermeket elkísérte az édesanyja vagy a nagymamája.

Karácsonyi énekeket énekeltünk és beszéltünk a karácsonyi szokásokról: adventi koszorú, mézeskalácssütés, az ajándékok várása, Mikulás várás, karácsonyfa-díszítés. A sok-sok hagyomány, népszokás felsorolásával egy szép képkeretet készítettünk. Feltettük a kérdést, mi a fontosabb: a kép vagy a keret? Egy múzeumban minek van nagyobb értéke: a képnek vagy a keretnek?

Napjainkban is nagy hangsúlyt fektetünk a külső dolgokra: takarítás, ételek előkészítése, ajándékok vásárlása. A kép: a karácsony tartalma, a karácsony értéke háttérbe szorul, vagy elő sem kerül. A gyerekekkel átbeszéltük a karácsony történetét, drága Megváltó Urunk, Jézus születését. Milyen kegyelmes és szerető a mi Istenünk, hogy elküldte számunkra az Ő egyetlen Fiát, ebben a térben és időben korlátolt világba, amiről János evangélista így ír: „A saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt.” (Jn 1,11)

Legyünk nyitott szívvel a karácsonyi csoda előtt, és engedjük, hogy Isten szeretete és békessége áradjon rajtunk keresztül, hiszen innen van az ajándékozás öröme is. Isten ajándékára emlékezve ajándékozzuk meg mi is egymást, és igazi karácsonyunk akkor van, ha az Ünnepelet, az Igazi Ajándék is velünk van. Jézus neve, Emmanuel azt jelenti: velünk az Isten! Legyen ebben a mi békességünk, örvendezésünk és hálaadásunk, hogy a mai bizonytalan helyzetben van egy biztos pont és bátorító ígéret: Velünk az Isten!

A gyermek - bibliaóra végén adventi gyertyatartót vihettek haza a gyermekek, amit otthon elkészítettek és egy anyuka mézeskaláccsal kedveskedett a jelenlévő gyermekeseregnek.

Adja Isten, hogy mielőbb újra tudjunk személyesen találkozni, élő közösségben lenni egymással! Hálások vagyunk, amiért vasárnaponként online vasárnapi iskolát tarthatunk, így bátorítva egymást és tartva a kapcsolatot. Kívánok minden kedves Olvasónak Istentől megáldott, békés, boldog új esztendőt! Velünk az Isten!



NAGYBECSKEREK

A meghallgatás évei ...

Vujin Gyenge-
Szlifka Tilda
lelkipásztor



A Nagybecskereki Református Egyház hívei már évek óta azért imádkoznak, hogy imádságuk meghallgatásra találjon, mert a 129 éves templomuk, de a parókiájuk is külső-belső tatarozásra szorult.

Már ki tudja hány éve annak, hogy a parókia teteje elkezdett beázni. Akkor - pénzühiány miatt - 2-3 vödörrel akadályozták meg a teljes beázást. Mindenki tudta, hogy ez nem a legjobb megoldás, de másra nem futotta. A gyülekezet áldozatkészen gyűjtögette a szükséges pénzüsszeget, de a ház és a templom mindig több és több pénzt „követelt” és a végén már meghaladta a gyülekezet anyagi lehetőségeit. A parókián az ablakok elkorhadtak, a tető továbbra is beázott (már 10 vödör sem volt elég), a mennyezet átnedvesedett és a vakolat foltokban lehullott, de a padlódeszka is elkezdett korhadni... A gyülekezet öneréből, lassan lecserélgette az ablakok külső szárnyait, meszelt, festett, tatarozgatott és a végén, amikor már kezdtek kilátástalan helyzetbe kerülni, megérkezett a **G.A.W.** (Gustav-Adolf-Werk) **segélyszervezettől** a megpályázott összeg, amelyből sikerült megjavítani a tetőt. Most már nem ázunk be.



Az év elején felkerestek bennünket a **Teleki László Alapítvány** munkatársai és elújságolták nekünk, hogy a **Magyar Köztársaság Kormánya** beindította a **Rómer Flóris tervet**, mely által a határon túli magyar vonatkozású műemlékek kutatását, dokumentálását és felújítását támogatja. Pár nap múlva már érkezett is az értesítés, hogy a Rómer Flóris Terv Bíráló Bizottsága úgy határozott, hogy 2020. évben 3 000 000 Ft támogatást nyújt Nagybecskerek református templom kutatási, tervezési munkálataira. Ezzel erőt kaptunk arra, hogy higgyünk és reménykedjünk abban, hogy a mi templomunk is egyszer új ruhába fog öltözni. Köszönjük a Magyar Köztársaság Kormányának, hogy ránk is gondolnak, a határon túli magyarokra.

A nyár folyamán a **Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.** meghirdetett pályázati kiírásán az egyházunk a pályázatára 1 000 000 Ft összeget kapott. Az elnyert pályázati pénzből megjavítottuk a folyosón az omladozó mennyezetet,



kimeszeltettük az irodát és a kis-imatermünket, és ezekben a helyiségekben a padlóburkolatot is felújítottuk. Ezzel a felújítással a gyülekezet igényeinek tettünk eleget: a lelkész és a gondnokok egy külön irodát kaptak,



a bibliaórákat most már külön teremben tudjuk tartani, ahova tüzelőkályhát is vettünk,

és azok, akik egy kis magányra vágnak, vagy egy meghitt beszélgetésre, félrevonulhatnak az újonnan kialakított könyvtárszobánkba.



Ezúttal is meg szeretném köszönni a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nek a nekünk ítélt pénzüsszeget, ami nélkül nem tudtuk volna ezeket a munkálatokat elvégezni. Köszönetet mondok minden jóakaró, adakozó és segítőkész testvérünknek, akik ezekben a felújítási munkálatokban részt vettek, és köszönetet mondok az Úrnak is, aki az elmúlt év folyamán is irányította gondolatainkat, igazgatta járásunkat és aki volt és maradt a mi Gondviselő Istenünk. Hittel mondhatjuk, hogy az imánk meghallgatásra talált.

SZABADKA

IN MEMORIAM

PÓTH ILDIKÓ (1947 - 2020)



Életének 74. esztendejében hosszú és súlyos betegség után 2020.december 29-én visszaadta lelkét Teremtőjének Póth (született Besnyi) Ildikó, aki a szabadkai gyülekezet kántora és Póth Emil, valamikori szabadkai lelkipásztor hú társa és felesége volt a szolgálatban. December 30-án kísértük ki utolsó földi útjára a Zentai úti temetőbe. Nyugodjon békében.

MARADÉK

Halász-Sándor Gyöngyvér
adminisztrátor

Hozzánk is megérkeztek a Mentő Macik

A Magyar Református Szeretetszolgálat 2018-ban indította útjára a Mentő Maci Programot. Megváltozott munkaképességű munkavállalók két helyszínen Harsányban és Sarkadon készítik a mackókat, melyet Hellenbach Gabriella textiljáték-tervező iparművész alkotott meg. A mackók az Országos Mentőszolgálat mentőautóiba kerülnek, ahol a gyermekeknek nyújtanak vigaszt és megnyugvást. A Mentőszolgálat éves szinten 1,2 millió esetben segít, amiből 45 ezer esetben gyerekeket lát el. Ezekben az esetekben nemcsak a legkorszerűbb technikával kívánunk segíteni, hanem a legnagyobb empátiával is, amihez egy kis pluszt jelentenek a Szeretetszolgálat által készített macik, melyek átlendítik a gyerekeket a fájdalmas stresszel teli perióduson. A program olyan sikeres, hogy azok a gyerekek, akik nem először ülnek mentőautóban, már keresik a kis játékokat. (forrás: <https://jobbadni.hu/adomanyozas/mento-maci/>)

2020. december 18-án vehettünk át Szegeden 200 darab Mentő Macit, a kedves kis plüss macik nálunk másfajta szolgálatot fognak teljesíteni, a rászoruló gyerekeknek igyekszünk majd Vajdaság területén örömet szerezni velük.



Magyarok imádsága: a Himnusz



Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Simmelweis Orvostörténeti Múzeum

Talán nincs is olyan magyar ember, aki ne ismerné Kölcsey Ferenc Hymnus, A magyar nép zivataros századaiból című költeményének legalább első versszakát, és akinek nem dobogtatnák meg a szívét Erkel Ferenc Himnuszhoz írt akkordjai. Kölcsey 1823. január 22-én Csekén fejezte be ezt a nagy hatású versét, melyet Erkel 1844-ben zenésített meg. Még ebben az évben több helyen is előadták és az évek folyamán az egységes magyar nemzet himnuszává lépett elő.

Nem véletlen, hogy Kölcsey verse úgy kezdődik, mint egy imádság. A himnusz műfaja maga is egy dicsőítő imádság, Isten hatalmát hirdető, vagy Istenhez segítségért fohászoló költemény. A reformkor, a nemzetté-válás hajnalán keletkezett költemény tartalmánál, jellegénél fogva is alkalmas volt arra, hogy az egész nemzet himnusza, nemzeti imádsága, a Habsburgokkal szemben az ország szuverenitásának kifejezője legyen. A trianoni békediktátum után a gyász kifejezése céljából lassítottak tempóján, így sokan kárhoztatták a himnuszt azért, hogy túlságosan gondterhes, zoltáros, borongós és nem ösztönöz cselekvésre. Mindez mit sem ártott a vers, illetve az énekelt változat népszerűségének, sőt túlélte Rákosi Mátyást is, aki megkísérelte rávenni Illyés Gyulát és Kodályt, hogy írjanak új himnuszt a kommunista füleket bántó imádságos sorok helyébe.

Kölcsey Himnusának nagy erénye, hogy az egész magyar nemzet imádságává, himnuszává tudott válni. Megjelenéséig a Habsburgokkal szembehelyezkedő politikai attitűd kinyilvánítása céljából az úgynevezett Rákóczi nótát énekelték: „Jaj, régi szép magyar nép, / Az ellenség téged miképp Szaggat és tép! / Mire jutott állapotod, / Romlandó cserép? / Valál olyan szép, / Magyar nép! / De a sasnak körme között / Fonnyadsz, mint az lép, / Szegény magyar nép! / Megrontattál, mint cserép, / Jaj, hát szegény magyar nemzet / Jóra mikor lép? // Jaj, Rákóczi, Bercsényi, / Magyarok élő vezéri, Bezerédi, / Nemzetünknek hírszerzői, / Fényes csillagi, Ocskay! / Az ellenség mindenfelől Őket emészti, / Űzi, kergeti, / Búval epezti, / Közinkben sem ereszi. / Jaj hát szegény nemzetünket / Miképpen veszti!” A nótát Berlioz és Liszt is megzenésítette.

A régi időben külön himnusza volt a katolikus és külön a református magyarságnak. A katolikusok vagy az Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga kezdetű, István királyhoz intézett fohászt énekelték: „Ah, hol vagy, magyarok tündöklő csillaga? / Ki voltál valaha országunk istápjá. / Hol vagy, István király? Minden magyar kíván! / Gyászos öltözetben teelötted sírva áll. // Rólad emlékezünk! Csordulnak könnyeink. / Búval harmatoznak szomorú mezeink. / Virágoskert vala régen Pannonia, / Kit a Szűz Mária szüből öntöz vala.”, vagy pedig a Boldogasszony Anyánk kezdetű éneket: „Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk! / Nagy ínségben lévén, így szólít meg hazánk: / Magyarországról, édes hazánkról, / Ne felejtkezzél el szegény magyarokról! // O, Atya Istennek kedves szép leánya! / Krisztus Jézus Anyja Szentlélek mátkája: / Magyarországról, édes hazánkról, / Ne felejtkezzél el szegény magyarokról!

A mi himnusunk a 90. zsoltár, a Tébenned bízunk eleitől fogva kezdetű énekünk. Az ének Théodore de Béze, magyarul Béza Tódor énekeskönyvéből származik, aki a genfi egyházat vezette Kálvin halála után. A zsoltár dallamát, számos más ének dallama mellett Loys Bourgeois, a genfi Szent Péter templom kántora szerezte. Mi Szenczi Molnár Albert fordítása nyomán ismertük meg és vettük énekeskönyvünkbe ezt a zsoltárt 1607 után. A legenda szerint a 90. zsoltár a múltban nemcsak egyházi énekül szolgált, hanem Bocskai István hajdúi is ezt a zsoltárt énekelték mielőtt csatába mentek volna.

Kölcsey Himnusának születésnapja január 22-e. Ez a nap 1989 óta a magyar kultúra napja is egyben. Az évforduló minden évben kitüntetett alkalmat ad arra, hogy Kölcsey mellett megemlékezzünk több mint ezer éves kultúránkról, a szétszakítotttságban is összetartozásunkról, és lehetőség arra is, hogy Istenhez emelt imádságként erősítsük nemzeti öntudatunkat.

INTERJÚ

Halász Dániel
lelkipásztor



Beszélgetés Szenn Péterrel a Horvátországi Református Kálvini Egyház püspökével

Baranyában született, Kopácson nőtt fel, Apatinba járt óvodába. Az általános iskola első három osztályát szerb horvát nyelven végezte, úgy tanult meg írni, olvasni. Utána Kupuszinára került, mivel édesanyja, aki tanító, volt ott kapott állást. Őt sosem vonzotta a pedagógusi hivatás, pedig nagyapja is tanító volt. A nyarakat Kopácson töltötte. Kupuszina ma is jelentős színfoltja a vajdasági magyarságnak. Nagyapja nyomdokain a zombori gimnáziumba járt. Ekkor már dúlt a háború, ami miatt korlátozott volt mindenféle tevékenység. Nagyon szerette a természetet, a madarakat, így ornitológus szeretett volna lenni, de az akkori körülmények miatt nem vették fel. Majd behívták katonának, ami meghatározó tényezője volt életének.

Hogyan kerültél a lelkipásztori pályára?

Nagyon gazdag, szép levelezést folytattam nagymamámmal, amíg katona voltam. Az a gazdag biztatás, támogatás segített. Az ember ilyen körülmények között a neveltetéséből kifolyólag rákényszerül arra, hogy Bibliát olvasson, itt egyértelműen körvonalazódott, hogy a lelkészi pályára szeretnék menni. Láttam azt a nyomort, amibe a népünk beleszórt, behelyeztetett, láttam, hogy ez az egyetlen olyan út, ami járható arra, hogy valamit tegyünk is az Isten népének a jobbulására, ápolására, vigasztalására, megerősítésére. Felvételt nyertem a Sárospataki Teológiai Akadémiára Csete Szemesi István püspök úr ajánlásával. Lettem a minősítő vizsgát, de egyházpolitikai okok miatt el kellett onnan jönnöm. Nagyapám halála nagyon nagy trauma volt az életemben. Amikor Sárospatakról eljöttem már nem a Vajdaságba mentem vissza, hanem ide jöttem, Horvátországba. Itt folytattam, illetve fejeztem is be a tanulmányaimat az Eszéki Evangéliumi Teológiai Fakultáson. Egyházpolitikai és politikai helyzetek miatt már teológusként el kellett hagynom a családi lakást, vagyis a tanítói lakást, ahol laktunk. A harashti gyülekezet nagylelkűen, szeretettel befogadott, mint fedél nélküli teológust. Akkor Harasztiban elkezdtem a szolgálatomat is, Andel Károly akkori főjegyző, esperes szárnyai alatt, Andel tiszteletes asszony felügyeletével. Ez egy nagyon szép korszak volt az életemben, akkor megnősültem, Vanda is lelkipásztor, Sárospatakon végzett. Ő partiumi származású az édesapja is lelkipásztor volt, most már nyugalmazott, az édesanyja ugyan más végzettséggel, de ezt is befejezte utána, hitoktatással foglalkozik. A feleségemnek megvan a háttere úgy, mint nálatok is. Jó lelkészi szolgálatot úgy lehet csak végezni, ha az asszony úgy, ahogy a házassági fogadalomban le van írva, hűséges segítő, ez így kell hogy legyen minden értelemben.

Mondják hogy a sikeres férfiak mögött mindig ott van a láthatatlan feleség.

Így végeztük Harasztiban a szolgálatot, az egyre jobban kibontakozott, volt egy ilyen eufórikus időszak, amikor ez a munka túlnőtte a gyülekezetet. Évekig szerveztünk nyári táborokat, ahol a végén már több mint 230 gyerek vett részt, ezek napközis táborok voltak, 12 csoporttal dolgoztunk már a végén. Ez annyira jól sikerült, hogy a református csoportok mellett még volt egy katolikus csoport is. Ami mindig is fontos volt számomra, hogy a gyülekezetépítésen túl az egyház státusza a társadalomban kibontakozott legyen, tehát hogy a társadalom minden szférájába el kell hogy érjen.



Az egy olyan időszak volt, amikor olyat is szerveztünk a bibliai, keresztyén és magyar nemzeti jelleg mellett, hogy például az aknászokat kihívtuk, akkor nagyon aktuális volt, a gyerekeket is fel kellett világosítani. Az aknászok tartottak egy bemutatót, akkor a tűzoltók is ott voltak, azok is tartottak bemutatót, a rendőrség is kivonult motorokkal, mindennel. Ezek mellett bemutattuk az ősi magyar szakmákat is, a kopácsi halászatból valaki eljött és bemutatta, hogy kell hálót szőni. Akkor voltak lehetőségek, például Andrásfalvy Bertalan is tartott előadást a magyar gyermekéletről, népmeséről. Ez egy szép időszak volt.

Tehát megindult az egyházi élet. Nem is olyan régen még közös egyház voltunk, mind a ketten emlékszünk azokra az időkre, legalábbis én gyerekként emlékszek, amikor a mai horvátországi részről katekizációra jöttek gyerekek, tehát közösen voltunk például katekizáción. Meg egy délvidéki püspök volt, ezt bizonyítja az is, hogy a mai napig közös énekeskönyvet használunk, ugyanazt a liturgiát. Mégis rajtunk kívülálló okok miatt két ország és két egyház lettünk. Az egység továbbra is megvan, de hogyan mutatkozik meg az egység a két egyház között?

Megalakult a Magyar Református Egyház a Generális Konvent irányításával, egységes református egyházzal beszélünk a Kárpát-medencében, sőt ugye az egész világon majdnem, ahol vannak magyar reformátusok, azok mind ide tartoznak. Itt az összefüggések, az összefonódások a rokoni viszonyokon túl, van egy mentalitásbeli azonosság is. Nagyon sokan vannak itt vajdaságiak meg nálatok is ugye vannak, akik horvátországiak, akik abban az időben még odamentek, illetve most is vannak vegyes házasságok. Gyakorlatban a mi részünkről ez úgy valósul meg, hogy rendszeresen hívunk benneteket a mi alkalmainkra és ti is hívtok bennünket a nőszövetségi alkalmakra, lelkésztovábbképzésre. Sajnos az utóbbi időben, most nem fogjuk a covidra, mert már előtte is voltak fennakadások, de ami talán olyan nagyon jelentős volt ott valamikor a 2010-es évek elején, volt egy közös lelkésztalálkozó Kórógyon, ami igazán szép alkalom volt és végülis mindig, amikor ezek a lelkésztalálkozók véget érnek, vagy sor kerül a beszélgetésekre, akkor mindig kiderül, hogy minden értelemben, ugyan közigazgatásilag nem, de értékében, gyakorlatában egy egyház vagyunk. Ami még nagyon lényeges az összetartozás szempontjából, hogy ebbe mi igyekszünk bevinni a felsőbaranyaiakat is, tehát a Baranyai Egyházmegyét, ott is sikeres volt az együttműködés, több alkalommal voltak közös találkozók, lelkésztovábbképzések és egymás alkalmain aktívan részt veszünk. Ebben látok én egy nagyon komoly perspektívát, persze mindenki részéről kell egy komolyabb odaszánás, hogy ebben kellő módon részt vegyünk. Lelkésztovábbképzés nálunk kéthavonta volt eddig, lelkésztalálkozóink havonta vannak. Az egyház működésének a Szentlélek munkájával az alapja az, hogy a lelkészeknek folyamatos továbbképzés legyen, a lelkészek találkozzanak. Nagyon fontos ezt hangsúlyozni, ez egy olyan dolog, amire nemrég jöttem rá, mert vannak itt olyan hangok, akik bizonygatják, hogy az egyházközségek azok önállóak, de mindegyik, amelyik ilyen szeparatista módon gondolkodik, arra hivatkozik, hogy valamikor régen volt egy zsinat például a hercegszőlősi zsinat, közbe hivatkoznak a gyülekezetek önállóságára, de hogyha annyira fontos és annyira alap a gyülekezet önállósága, akkor miért kellett egyáltalán zsinatolni, mert micsoda a zsinat? Nem csak a legfőbb törvényhozó testület az az egyház működési formája, fóruma.

Nálunk reformátusoknál mindenképp.

A közös egyház működési formája, ahol minden gyülekezetre, az egész egyházra vonatkozó törvényeket hoznak, tehát egy egyházzal beszélünk. Ez egy nagyon fontos dolog, mert amikor valaki a gyülekezet önállóságára hivatkozik, akkor a szolgálatot kellene végezni. Szerintem ez egy általános probléma a református egyházban és ez ellen csak úgy lehet küzdeni, hogy a személyes találkozásokat, a személyes kapcsolatokat lelki, tehát nem csak lelkészi, hanem hogy a lelkészi közösség lelki, imádkozó közösség legyen. Egymás terhet tudjuk elhordozni a Krisztus nevében. Itt nem szabad elfelejtenünk, hogy mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Nem magányosan erősít meg, hogy most akkor én elvagyok a magányomban és szomorkodok itt és nem trónolok a parókián várva azt, hogy jöjjenek a gyülekezeti tagok vagy valaki forduljon hozzám, hanem menni kell állandóan. Az mindig elfelejtődik, hogy az evangéliumban Jézus mindig ment valahova, még a vízre is szállt, ezek fontos dolgok. Az egyháznak kell hogy legyen dinamikája, a Szentlélek is dinamikus, aki elér mindenkihez. Nagyon nagy baj az, ha éppen mi vagyunk a gátja az evangélium terjedésének. Egy felhőborító dolog történt múltkor egy úgymond presbiterrel való beszélgetés alkalmával, amikor figyelmeztettem őket, hogy a lelkészek kötelessége a családokat látogatni, azt mondta, ők még ilyenről nem hallottak. Ezek színvonalat tükröző dolgok, amin javítani kell és lehet. A találkozás az egyetlen lehetőség, tehát a továbbképzés, mert a magányosan történő Bibliaolvasás jó a léleknek, de a közösség az, amiben a keresztyénség látszik. Tegnap volt

egy temetésem, ahol Pál apostolnak a Timóteushoz írt második leveléből szólt az ige: *“Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltételezt nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (II Timóteus 4, 7-8)* Tehát ez egy közösségi dolog, a hitünk az nem egy valami egyéni mentési akció. Az egyik lelkész kolléga írja, ha az ember vízbe esik, abba nem lehet kapaszkodni. Ugyanúgy ebbe az életbe se tudunk kapaszkodni, mert nincs értelme. A veletek való közösség, a baranyai, az egész Kárpát-medencei, a református közösség pont ezen kell hogy megmutatkozzon, ezekben az áldatlan időkben, amikor mind hitünkben, tehát keresztyénségünkben, mind pedig nemzeti hovatartozásunkban egy ilyen lagymatag, láthatatlan veszélynek vagyunk az áldozatai és fogyunk is rendszeresen. Pont nekünk kell az egyházat a hűségünkkel, bizonyosságunkkal láthatóvá tenni ebben a világban.

Így van, pont erre vonatkozik a következő kérdésem is, a Horvátországi Református Kálvini Egyház püspökeként lelki vagy akár anyagi értelemben is mi mindent sikerült eddig megvalósítani?

Először is nagy erőfeszítésekkel a lelki közösséget erőltetem, ha szabad így mondani, most ebben a covid időszakban ez sajnos nem működik, de a lelkészekkel azért gyakorta találkozunk, még ha nem is havonta, most is volt lelkész találkozó. Természetesen mindig van az a 15-20 százalék, akikre nem lehet számítani, de ez sajnos minden közösségben van. Egyesek azt hiszik, hogy a lelkészség az valami önkéntes munka és a hobbijuk az, ami miatt élnek, ez nagyon-nagyon szomorú. Másrészt meg kívülről van az a másik dolog, hogy vannak itt olyan magukat papoknak mondó személyek, akik se Istent se embert nem ismernek, rájuk se a világi se az egyházi törvények nem vonatkoznak és ez nem vicc. A református lelképásztor családban kell éljen, van törvény és éppen ebben mutatkozik meg, hogy aki a saját családját nem tudja úgy élni, irányítani, akkor honnan tudná az egyházat. Tehát a hivatástudatban, a hivatás megélése kell hogy legyen minden szinten, a szolgálatban és életvitelben is. Ebben is sokat kell erőlködnünk, nem csak a lelkészi gárdának, de a presbitériumnak is. A presbiterek is példamutató életet kell éljenek, olyanokat kell választani, akik olyan bizonyoságteljes életet élnek, amely tükrözi az egyházi értékeket és hűen mutatja az egyház értékrendjét.

Igen, ez még nehezebb.

Igen nehezebb, de pont most kell kitartani. Nem akkor kell diétázni, amikor már beteg vagy, haldokolsz. Amikor veszteségeink vannak, már nem százalékokról beszélünk, hanem személyekről. Nálatok is így van, ti is tudjátok, hogy kik a reformátusok. A lelkészi közösségben nagyon sok konferenciát szerveztünk, presbitertovábbképzést, női konferenciákat, lelkész találkozókat... A korona előtt gyakorlatilag havonta volt egyházi alkalom s erre hangsúlyozottan megvolt a kapacitás is. A továbbképzésekért a debreceni és a sárospataki teológiának mondunk köszönetet a küldött tanárokért. De fontos az is, hogy a lelkészi közösségben biztonság legyen, ahol nem félnek a lelkészek egymástól, nem titkolóznak egymás előtt, mert annyira kevesen vagyunk, hogy így is úgy is mindent tudunk egymásról. Itt meg kell legyen a segítő szándék.

Igen, az egymás segítése nagyon fontos.

Nem uralkodni, királykodni, se a másikat lenézni, hanem éppen ellenkezőleg az egyház működésének a részesei kell, hogy legyünk mindannyian. Fontos még, hogy újraindítottuk a nyári táborokat, ami egy nagyon nagy dolog. Idén nyáron elvittük a gyerekeket a tengerre a covid ellenére, hála Istennek senki se volt beteg. Még külföldi teológusok is voltak, akik szolgáltak, Sárospatakról. Idén 40 gyerekekkel mentünk, tavaly 60-al. Idénre terveztük újra a napközis tábort. Körülbelül 100 hittanosunk van nyilvántartva, ez egy hálaadásra okot adó adat.

A mostani egyházi vezetésnek fontos szempont, hogy a lelkészek szolgálatának a feltételei biztosítva legyenek. Mi először az egyházunk történetében betartva az alkotmányunk rendelkezését, a három éves zsinati ciklust betartottuk, eddig mindig csak akkor volt zsinat, amikor püspököt választottak. Az alkotmány szerint 3 évente kell zsinatot tartani. Most megtartottuk a három év elmúltával és több dolgot is módosítottunk, például azt, hogy évente legyen zsinat. Külön meg kellett határozni a lelkészek nyugdíjba vonulásának feltételeit, a lelkészek szolgálatának a körülményeit. Ezeket a teológián tanultuk, tudnak róla a lelképásztorok és normális esetben ez mindig működik. A Bibliában is láthatjuk, hogy a tízparancsolatra is azért volt szükség, mert már nem mehetett úgy tovább. Mindig azok ágálnak ellene, akiknél valami hiányosság van. Nagyon fontos a Kárpát-medencei tapasztalat, látjuk, hogy a nagy egyházkerületekben milyen problémák vannak, azok hatványozottan a mi egyházunkban is jelen vannak csak nálunk mindig nagyobbat durrann a kis egyházban.

Megint mondom, hogy személyekről van szó konkrétan, hű milyen nagy probléma és ezt félre lehet érteni, sőt félre is lehet magyarázni, de a lényege a történetnek az hogy nem fogjuk megengedni semmiféleképpen, hogy a lelkipásztorok a lelkipásztori szolgálat értékében elértéktelenedjenek.

Nem tudom erről szabad-e beszélni, de Horvátországban sem egy református egyház van.

Horvátországban egy Református Egyház van, csak vannak akik annak mondják magukat. De több dolgot is meg kell beszélni ezzel a kérdéssel kapcsolatban. A református lelkész nem nősül háromszor, nem tart szeretőt, mert az nem református. A másik dolog, ami még fontosabb, és ez már egy liturgiai-teológiai kérdés. A Református Egyházat honnan ismerjük fel? Van nekünk Úrvacsoránk. Mivel Úrvacsorázunk?

Kenyérrel és Borral

Ez azt jelenti, hogy aki ostyával és borral Úrvacsorázik az nem református. Tehát azt jelenti, hogy egy Református Egyház van Horvátországban. Az, hogy valakik használják a református elnevezést, mert sikerült nekik névhez jutni, vagy státuszhoz, ez megint csak a reformátusságnak a kategorizációja. Tehát attól, hogy Botos Elemér ott lakik az újvidéki parókián az nem biztos, hogy református amit csinál.

A bűn is összekovácsolhatja az embereket.

A szél összefújja a szemetet. Ezeket a dolgokat, nagyon fontos kimondani, mert nem egyértelmű, hiszen nagy probléma, hogy az újonnan keletkezett országokban, nem úgy tekintenek a református egyházra, mint a többségi vallásra, hanem inkább mint egy egyesületre.

Ezért a kérdés az, hogy hogyan jutottunk el eddig a szakadásig.

Úgy jutottunk el, hogy az elődök nem gyakorolták megfelelően az egyházfegyelmet. Nem alakították ki megfelelően a nemzetközi és nemzetben, egyházon belüli kapcsolatokat, és ezért a zavarosban legkönnyebb halászni.

A Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyházat ismerik el több helyen.

Az állammal a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház kötött szerződést, minket ismer el a Generális Konvent is, a nemzetközi református illetve Európai Keresztyén Egyház közössége, ugyanúgy mint benneteket. De attól ezek a református törvények szerint nem élő emberek még mindig kihasználva a rendszert érvényesülni tudnak. Nagyon fontos lefixálni azt, hogy a református lelkész nem elítélt bűnöző, a református lelkész nem lop, a református lelkész egyértelműen családban él.

Bocsánat, de be kell fejezzük, mert mindjárt kezdődik a Generális Konvent ülése.

Még csak röviden a jövőbeli tervekről.

Apostoli időket fogunk élni, ami azt jelenti, hogy itt le kell nullázni a dolgokat. Egy olyan missziói terv van kialakításban, amely szerint a lelkipásztoroknak gyakorlatilag nulláról kell indulni, minden gyülekezeti tagot meg kell látogatni, meg kell szólítani. Létrehozni egy olyan kommunikációs rendszert, nem csak adatbázist, hanem valós egyházi működést, amelyben a régi sebeket is kiválóan tudjuk kezelni.



Köszönöm szépen az idődet.
Én is köszönöm.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban



Fotó: Martinek Imre